

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. J. G.**, správca konkurznej podstaty úpadcu A. spol. s r. o., v likvidácii, Š., 949 01 Nitra, proti žalovanému: **S. a. s., C.**, 814 99 Bratislava, **o určenie pravosti vykonateľnej pohľadávky**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. októbra 2007 č.k. 45Cbi/77/02-175, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu Bratislava z 11. októbra 2007 č. k. 45Cbi/77/02-175 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým uznesením konanie zastavil, žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal s tým, že po právoplatnosti uznesenia postúpi vec správny orgán Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Daňový úrad Š..

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobným návrhom domáhal určenia, že pohľadávka veriteľa Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad Š. prihlásená v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu A. spol. s r.o., v likvidácii, vo výške 25 325 904,80 Sk je sporná.

V zmysle ustanovenia § 103 O.s.p. súd skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať (podmienky konania). Nakoľko v danom prípade ide o rozhodovanie vo veci daní, súd dospel k záveru, že právomoc na prejednanie veci nemá.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 2 ZKV, konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré ostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote

určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli; smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Ak nejde o vec patriacu do právomoci súdu, rozhodne o pravosti pohľadávky príslušný správny orgán. O poradí popretej pohľadávky rozhodne vždy súd.

Podľa § 23 ods. 3 ZKV, kto popiera vykonateľnú pohľadávku, musí toto stanovisko uplatniť podľa povahy pohľadávky buď na súde, alebo na príslušnom správnom orgáne v lehote určenej súdom.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súdy prejednávajú a rozhodujú spory týkajúce sa existencie vykonateľných pohľadávok vtedy, ak ide o pohľadávky, ktoré sú podľa ustanovenia § 7 ods. 1 O.s.p. oprávnené prejednávať a rozhodovať o nich.

V občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, družstevných, ako aj z obchodných vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Právomoc prejednať a rozhodovať spory týkajúce sa iných pohľadávok majú príslušné správne orgány. Súdy tieto veci prejednávajú a rozhodujú len vtedy, ak to stanoví zákon (§ 7 ods. 2 a 3 O.s.p.).

V zmysle § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo, ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované. Nedostatok právomoci súdu je takým nedostatkom podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto konanie zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca. Poukázal, že žalobca od počiatku, t.j. od prieskumného pojednávania popiera existenciu uplatňovaného nároku. Ide o taký nárok, ktorý bez akékoľvek právneho podkladu vyrobil žalovaný svojským výkladom. Pri uplatňovaní nároku titulom daňovej povinnosti platcu DPH, napriek tomu, že úpadca pred vyhlásením konkurzu nemal takú daňovú povinnosť a následné uplatňovanie ako pohľadávky v rámci prieskumného pojednávania nemá žiadne opodstatnenie. Žalobca však absolútne nemôže súhlasiť s tým, aby o sporných otázkach (dôvodnosť uplatňovaného nároku Daňového úradu Š. na plnenie titulom DPH) rozhodoval správny orgán, ktorý je z konania vylúčený, pretože bol pôvodne ako žalovaný účastníkom konania a uplatňovanú pohľadávku vyrobil bez právneho dôvodu. Podľa žalobcu je vyriešenie základnej otázky za pomoci

zákona a dôkazov čisto otázkou právnou a je plne v kompetencii a právomoci prvostupňového súdu. Ten pri zohľadnení argumentov žalobcu a platného zákona môže bez pochyb ustáliť spornosť uplatňovanej pohľadávky pôvodného žalovaného. Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p., a dospel k zisteniu, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V konaní sa žalobca ako správca konkurznej podstaty úpadcu A., spol. s r.o., v likvidácii, domáhal voči pôvodnému žalovanému Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad Š. určenia, že jeho vykonateľná pohľadávka tak, ako bola prihlásená v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu, je sporná.

Podľa § 23 ods. 3 ZKV, kto popiera vykonateľnú pohľadávku, musí toto stanovisko uplatniť podľa povahy pohľadávky buď na súde, alebo na príslušnom správnom orgáne v lehote určenej súdom.

Podľa § 23 ods. 2 veta predposledná ZKV, ak nejde o vec patriacu do právomoci súdu, rozhodne o pravosti pohľadávky príslušný správny orgán. Podľa § 23 ods. 2 veta posledná ZKV, o poradí popretej pohľadávky rozhodne vždy súd.

Podľa § 66e ods. 3 ZKV, na účely vyhlásenia konkurzu a na uplatňovanie pohľadávok Sociálnej poisťovne, zdravotných poisťovní, orgánov Národného úradu práce, daňových a colných orgánov sa primerane použijú ustanovenia osobitných predpisov.

V konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu A. spol. s r.o., v likvidácii, prihlásil veriteľ Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad Š., pohľadávky v celkovej sume 28 655 323,80 Sk. Na prieskumnom pojednávaní správca konkurznej podstaty pohľadávku vo výške 25 325 904,80 Sk poprel čo do pravosti, a pohľadávku vo výške 3 329 419 Sk uznal, ale poprel čo do poradia. Ďalej je zrejmé, že prihlásené pohľadávky vo výške 28 655 323,80 Sk boli uplatnené s nárokom na oddelené uspokojenie.

Z doteraz uvedeného vyplýva, že konkurzné právo pri rozhodovaní o pravosti, výške a poradia vykonateľnej pohľadávky toho istého veriteľa, založilo právomoc jednak príslušného správneho orgánu, čo do pravosti a výšky pohľadávky, a súdu, ktorý vždy rozhoduje o poradí popretej pohľadávky (§ 23 ods. 2 ZKV).

V prejednávanej veci je tak potrebné, aby bolo najskôr rozhodnuté o základe nároku, teda pravosti pohľadávky vo výške 25 325 904,80 Sk príslušným správny orgánom, a až podľa právoplatného rozhodnutia v prípade jej nespornosti, môže súd následne rozhodnúť o poradí takto zistenej pohľadávky. Je tomu tak zrejme preto, že jedine príslušný správny orgán, ktorého rozhodnutie sa stalo vykonateľnou pohľadávkou, môže posúdiť platnosť a záväznosť tohto rozhodnutia, ktorá pohľadávka však v konkurznom konaní bola prihlásená ako vykonateľná, a teda v prípade jej zistenia bude, či už celkom alebo čiastočne z konkurznej podstaty uspokojená. O poradí takto zistenej pohľadávky tak môže rozhodnúť súd v občianskom súdnom konaní až po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu, pretože jeho právomoc je založená podľa § 7 ods. 3 O.s.p., v spojení s ustanovením § 23 ods. 2 veta posledná ZKV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. júna 2008

JUDr. Štefan Š a t k a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: B.